

31980L0215

L 47/4

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

21.2.1980

SMĚRNICE RADY**ze dne 22. ledna 1980****o veterinárních otázkách obchodu s masnými výrobky uvnitř Společenství**

(80/215/EHS)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 43 a 100 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 77/99/EHS ze dne 21. prosince 1976 o hygienických otázkách obchodu s masnými výrobky uvnitř Společenství ⁽²⁾ je používána od 1. července 1979;

vzhledem k tomu, že výše uvedená směrnice nebude mít žádoucí účinky do té doby, dokud bude obchod uvnitř Společenství narušován rozdíly v oblasti zdravotních požadavků členských států na masné výrobky; je nutno, především s cílem odstranění těchto rozdílů, stanovit společné předpisy pro tuto oblast;

vzhledem k tomu, že je třeba se vyhnout nákazám zvířat vzniklým z masných výrobků, je nutné stanovit, že maso, z něhož se vyrábějí některé z daných masných výrobků, musí vyhovovat zdravotním předpisům platným pro maso čerstvé;

vzhledem k tomu, že masným výrobkům, které nevyhovují předpisům Společenství, není přiděleno označení zdravotní nezávadnosti, stanovené těmito předpisy;

vzhledem k tomu, že pokud byly masné výrobky zpracovány tak, aby se zničili všichni původci nákaz, které jsou přenosné na zvířata, takovýto druh zpracování musí být vyznačen na osvědčení o zdravotní nezávadnosti, doprovázejícím zmíněné výrobky;

vzhledem k tomu, že členské státy musejí mít možnost odmítnout, aby se na jejich území dostaly do oběhu masné výrobky, u nichž byly zjištěny zárodky nakažlivé choroby, nebo které neodpovídají veterinárním předpisům Společenství;

vzhledem k tomu, že pokud to důvody vyplývající z veterinárních předpisů nevyklučují, tak je potřebné odesílateli nebo jeho zástupci na jejich žádost povolit opětovné odeslání masných výrobků;

vzhledem k tomu, že pro posouzení opodstatněnosti jakéhokoliv zákazu nebo omezení, důvody takového zákazu nebo omezení musejí být oznámeny odesílateli nebo jeho zástupci a v určitých případech příslušným úřadům v odesílající zemi;

vzhledem k tomu, že odesílateli musí být poskytnuta příležitost vyžádat si posudek veterinárního znalce, v případě sporu mezi odesílatelem a úřady v zemi určení ve věci oprávněnosti zákazu nebo omezení;

vzhledem k tomu, že členské státy musejí mít právo zakázat propuštění některých masných výrobků na své území z členského státu, kde vypukla nákaza zvířat; a proto, v závislosti na povaze a charakteru této nákazy zvířat, daný zákaz může být buď omezen na masné výrobky z části území vyvážející země, nebo rozšířen na celé dané území; že v případě vypuknutí nakažlivé nebo infekční choroby na území členského státu je třeba rychle přijmout opatření k její kontrole; že nebezpečí, které dané choroby představují, požadovaná ochranná opatření musejí být učiněna stejným způsobem v celém Společenství;

vzhledem k usnadnění uplatňování předpokládaných ustanovení musí být stanoven postup zavádějící těsnou spolupráci mezi členskými státy a Komisí v rámci Stálého veterinárního výboru, ustanoveného rozhodnutím Rady ze dne 15. října 1968 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 114, 11.11.1971, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽³⁾ Úř. věst. L 255, 11.10.1968, s. 23.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví veterinární požadavky pro obchod s masnými výrobky uvnitř Společenství.

Článek 2

Pro účely této směrnice definice uvedené v článku 2 směrnice Rady 72/461/EHS ze dne 12. prosince 1972 o veterinárních otázkách obchodu s čerstvým masem uvnitř Společenství⁽¹⁾, naposledy pozměněné směrnicí 78/54/EHS⁽²⁾ a v článku 2 směrnice 77/99/EHS se použijí v případě potřeby.

Výrobky, které prošly procesem přírodního kvašení a dlouhým zráním, jsou pokládány za výrobky úplně zpracované do té doby, než se Rada na návrh Komise jednomyslně usnese o změně limitů uvedených v příloze A kapitole V bodě 27 písm. b) směrnice 77/99/EHS.

Článek 3

Každý členský stát musí zajistit, aby masné výrobky určené pro obchod uvnitř Společenství byly připraveny s použitím nebo z:

- čerstvého masa podle článku 1 směrnice Rady 64/433/EHS ze dne 26. června 1964 o hygienických otázkách obchodu s čerstvým masem uvnitř Společenství⁽³⁾, naposledy pozměněné směrnicí 75/379/EHS⁽⁴⁾ a splňujícího veterinární požadavky článků 3 a 4 směrnice 72/461/EHS,
- čerstvého masa podle čl. 2 písm. a) směrnice Rady 72/462/EHS ze dne 12. prosince 1972 o veterinárních a hygienických otázkách dovozu skotu, prasat a čerstvého masa ze třetích zemí⁽⁵⁾, naposledy pozměněné směrnicí 77/98/EHS⁽⁶⁾ a vyhovujícího veterinárním požadavkům směrnice 72/462/EHS.

Článek 4

1. Odchylně od článku 3 a s výhradou použití odstavce 2 mohou být určeny pro vnitřní trh masné výrobky, které jsou buď úplně, nebo částečně připraveny z čerstvého masa, podle

článku 1 směrnice 64/433/EHS, které splňují požadavky stanovené článkem 5 a směrnice 72/461/EHS a které prošly jedním z následujících ošetření:

- a) tepelné ošetření v hermeticky uzavřeném kontejneru o hodnotě F_c 3,00 nebo více;
- b) bylo-li získáno čerstvé maso ze zvířat, která nepocházejí z nakaženého hospodářství postiženého zákazovými opatřeními podle čl. 3 odst. 2 b) směrnice 64/432/EHS:
 - i) tepelné ošetření, lišící se od ošetření uvedeného v písmenu a), v němž vnitřní teplota dosahuje nejméně 70 °C nebo
 - ii) ošetření spočívající v přirozeném kvašení a zrání ve lhůtě alespoň devíti měsíců pro nevykostěné nebo vykostěné kýty o hmotnosti alespoň 5,5 kg, které mají následující charakteristiky:
 - hodnota a_w rovna nebo nižší než 0,93,
 - hodnota pH rovna nebo nižší než 6.

2. Každý členský zajistí, aby:

- a) čerstvé maso, podle odstavce 1, bylo:
 - i) přepravováno a skladováno odděleně od čerstvého masa nebo v jiné době podle článku 3,
 - ii) nebylo použito, v rámci obchodu uvnitř Společenství, v jiných masných výrobcích než u těch, které jsou uvedeny v odstavci 1;
- b) osvědčení o zdravotní nezávadnosti podle přílohy A kapitoly VIII směrnice 77/99/EHS obsahovalo, aniž by byla dotčena poznámka pod čarou (6) tohoto osvědčení, následující text pod záhlavím „povaha výrobků“: „ošetřeno v souladu s čl. 4 odst. 1 směrnice 80/215/EHS“.

Článek 5

1. Členské státy zajistí, aby masné výrobky, které nesplňují požadavky článků 3 a 4, neobdržely označení o zdravotní nezávadnosti uvedené v kapitole VII Přílohy A směrnice 77/99/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. L 16, 20.1.1978, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 172, 3.7.1975, s. 17.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 81.

2. Země určení může na svém území zakázat uvádění do oběhu masných výrobků, které nesplňují požadavky článků 3 a 4.

3. V takovém případě musí země určení na požádání odesílatele nebo jeho zástupce povolit opětovné odeslání celé zásilky masných výrobků, není-li to v rozporu s veterinárními požadavky.

4. Příslušné orgány země určení mohou nařídít, aby zásilka byla zničena na účet odesílatele, adresáta nebo jejich zástupce bez náhrady od státu, když je zakázáno propuštění podle odstavce 2, a když odesílající země, příp. tranzitní země, nepovolily vrácení zásilky.

5. Rozhodnutí příslušného orgánu, v souladu s odstavci 2, 3 a 4, musí být sděleno spolu s důvody takového rozhodnutí odesílateli nebo jeho zástupci. Pokud odesílatel nebo jeho zástupce si vyžádají tato rozhodnutí a důvody, proč k nim došlo, musí jim být sděleny bezodkladně v písemné podobě, spolu s poučením o možnosti o opravném prostředku podle platných právních předpisů s uvedením jeho formy a stanovené lhůty. Rozhodnutí musí být také sdělena příslušnému ústřednímu orgánu odesílající země.

Článek 6

1. Touto směrnicí nejsou dotčeny možnosti podání opravných prostředků v rámci právních předpisů členských států proti rozhodnutí příslušných orgánů uvedených v této směrnici.

2. V případě masných výrobků, které nemohou být uvedeny do oběhu podle článků 3 a 4, musí každý členský stát umožnit odesílateli obdržet posudek veterinárního znalce.

Každý členský stát zajistí, aby předtím, než příslušné orgány učiní taková opatření, jako je zničení masných výrobků, měli veterinární znalci možnost určit, zda byly splněny podmínky článků 3 a 4.

Veterinární znalec musí být příslušníkem jiného členského státu, nežli je odesílající země nebo země určení.

Komise na návrh členských států vypracuje seznam veterinárních znalců, kteří mohou být pověřeni vypracováním takového posudku. Po poradě s členskými státy musí stanovit obecná prováděcí ustanovení, která mají být použita především při postupu vypracovávání daných posudků.

Článek 7

1. Je-li nebezpečí, že choroby zvířat mohou být rozšířeny dovozem masných výrobků z jiného členského státu, členský stát může na svém území přijmout následující opatření:

a) v případě vypuknutí klasické slintavky a kulhavky, klasického moru prasat nebo těšínské choroby prasat v jiném členském státě dovoz výrobků připravených z masa zvířat ohrožených těmito nákazami, kromě výrobků, které prošly ošetřeními uvedenými v čl. 4 odst. 1 může být dočasně zakázán nebo omezen z těch částí území členského státu, v němž se choroba vyskytla;

b) pokud dojde k rozšíření nákazy zvířat nebo pokud vypukne jiná vážná a nakažlivá choroba zvířat, je z celého území daného státu dovoz výrobků připravených z masa zvířat ohrožených těmito chorobami dočasně zakázán nebo omezen.

2. Každý členský stát musí sdělit neprodleně jinému členskému státu a Komisi, že se na jeho území vyskytuje některá z nákaz uvedených v odstavci 1 a jaká opatření učinil k tlumení jejího výskytu. Neprodleně jím musí také sdělit vymizení této choroby na jeho území.

3. Opatření, ke kterým členský stát v souladu s odstavcem 1 přistoupil, i jejich zrušení, spolu s důvody pro tento postup, musí být neprodleně sdělena ostatním členskými státy a Komisi.

Postupem podle článku 8 může být rozhodnuto, že opatření mají být změněna, zejména aby se zajistila koordinace s opatřeními, která přijaly jiné členské státy, anebo že se daná opatření zruší.

4. V situaci stanovené v odstavci 1 a pokud se zdá nutné, aby jiné členské státy také učinily opatření přijatá podle daného odstavce, spolu s jakýmkoli změnami přijatými v souladu s odstavcem 3, se podle článku 8 přijmou příslušná ustanovení.

5. Při stanovení změn podle odst. 3 pododstavce 2 nebo podle ustanovení uvedených v odstavci 4 může být stejným postupem přijato rozhodnutí, aby s ohledem na danou chorobu byly upraveny postupy ošetření, kterými dané výrobky prošly, a rozhodnutí o datu, kdy bylo použité maso dodáno, a lhůta jeho zpracování.

Článek 8

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc Stálému veterinárnímu výboru, zřízenému rozhodnutím Rady ze dne 15. října 1968 (dále jen „výbor“), jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

2. Hlasům členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v čl. 148 odst. 2 Smlouvy. Předseda nehlasuje.

3. Zástupce Komise předloží návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě dvou dnů. Stanovisko se přijímá většinou 41 hlasů.

4. Komise přijme opatření a ihned je provede, jsou-li v souladu se stanoviskem Výboru. Pokud navrhovaná opatření nejsou v souladu se stanoviskem Výboru nebo pokud Výbor žádné stanovisko nezaujme, Komise neprodleně předloží Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do 15 dnů ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise a ihned je provede s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 9

Článek 8 se použije do 21. června 1981.

Článek 10

Rada jednomyslně rozhodne na návrh Komise do 1. července 1980 o možných ustanoveních týkajících se zahrnutí moru prasat do této směrnice pro určité výrobky s ohledem na řešení přijatá pro obchod s čerstvým vepřovým masem uvnitř Společenství.

Článek 11

1. Rada na návrh Komise stanoví veterinární požadavky, které mají být uplatňovány v obchodu uvnitř Společenství s čerstvým drůbežím masem a v dovozu čerstvého drůbežního masa z třetích zemí.

2. Až do data, kdy předpisy Společenství podle odstavce 1 vstoupí v platnost, se použijí vnitrostátní veterinární předpisy pro dovoz masných výrobků vyrobených zčásti nebo celkově z čerstvého drůbežního masa, pokud dodržují obecná ustanovení Smlouvy.

Článek 12

Až do doby, než začnou platit pravidla Společenství týkající se veterinárních požadavků o dovozu jiných masných výrobků, než které jsou uvedeny v čl. 11 odst. 2, ze třetích zemí, vnitrostátní předpisy pro dovoz těchto výrobků nesmějí být příznivější, než opatření vyplývající z této směrnice.

Článek 13

Členské státy přijmou opatření nezbytná k dosažení souladu s:

- druhou odrážkou článku 3 k datu stanovenému v čl. 32 odst. 2 pododstavci 2 směrnice 72/462/EHS,
- jinými ustanoveními této směrnice, a to nejpozději do 31. prosince 1980

a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 14

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 22. ledna 1980.

Za Radu
předseda
G. MARCORA